

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

forkastedes, idet 8 (FP) stemte for, 118 (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

30) Tredje behandling af lovforslag nr. L 261:

Forslag til lov om ændring af lov om påligning af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven). (Afvikling af lejeværdi og opregulering af standardfradrag).

Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.

(Fremsat 30/3 93. Første behandling 21/4 93. Betænkning 18/6 93. Anden behandling 22/6 93).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Kirsten Jacobsen (FP):

Nu må vi jo se, om vi kan komme tilbage til sagslighed.

Tidligere på dagen har vi stemt om regeringens skattereform, herunder også den del af skattereformen, som omhandlede boligejerne, og det har jo været klart for alle, at Venstre og De Konservative har indtaget den holdning til regeringens skattereform, at de har meldt sig ud. Det er så en politisk vurdering, som vi andre kan forholde os til; vi kan synes om det, eller vi kan synes, det ikke er rigtigt, men sådan er det nu engang.

Det forslag, vi nu skal behandle, er ikke en del af regeringens forslag, det er et forslag, som er stillet af Fremskridtspartiet, og derfor behøver man jo ikke nødvendigvis at indtage den samme holdning, nemlig at man simpelt hen ikke vil debattere det og ikke vil stemme for noget, man selv synes skal være sådan.

Forslaget indeholder nogle elementer om, hvordan Fremskridtspartiet synes at boligejerne i Danmark skal kompenseres for alle de

mange overgreb, der er sket på dem i tidens løb. Det går ud på, at lejeværdien for pensionister skal afvikles over to år, mens den for andre boligejere skal afvikles over fem år, og det går ud på, at standardfradraget skal opreguleres, prisindeksreguleres, således at det bliver 9.340 kr. Samtidig skal man, som der står i bemærkningerne, selvfølgelig fjerne alle tilskudsordningerne til vedligeholdelse.

Det går også ud på, at der skal være standardfradrag for ejerlejligheder; vi kan ikke se, at der er nogen forskel på, om ejerboligerne ligger ved siden af hinanden, eller de ligger oven på hinanden.

Men hvad er det så, Venstre og De Konservative gør med hensyn til dette forslag? De indstiller det til forkastelse. Så kan man jo sige, at det kan skyldes, at Venstre og De Konservative ikke vil gå så langt som Fremskridtspartiet, men det forholder sig ikke sådan, for under udvalgsarbejdet i Skatteudvalget har jeg under den politiske drøftelse spurgt Venstre og Det Konservative Folkeparti, om der stilles ændringsforslag, som ville gøre, at Venstre og De Konservative herefter ville kunne støtte forslaget.

Det konservative skatteordfører sagde, at det var ligegyldigt, hvilke ændringsforslag Fremskridtspartiet kunne tænke sig at stille, for holdningen ville være den samme: man ville stemme imod det her forslag. Det vil altså sige, at til trods for alle de mange taler, Venstre og De Konservative holder ude omkring, alle de mange indlæg, de skriver, senest i går i B.T. af den tidligere boligminister, hr. Svend Erik Hovmand, om, hvordan boligejerne er blevet mishandlet, hvor meget man skylder dem, hvordan denne regering nu gør det endnu værre, ønsker Venstre og De Konservative overhovedet ikke at deltage, men melder sig ud, når der kommer et forslag, som vil rette op på det. Det vil sige, at det, Venstre og De Konservative har tilovers for boligejerne, kun er noget, der gælder, når de holder tale, kun er noget, der gælder, når de skriver artikler; det er ikke noget, der gælder, når man skal trykke på knapperne, når man skal stemme i dette parlament.

For hvis det havde været sådan, så kunne Venstre og De Konservative have stillet de ændringsforslag, som de havde fundet var nødvendige. Fremskridtspartiet tilbød oven i kø-

[Kirsten Jacobsen]

bet som forslagsstiller selv at stille de nødvendige ændringsforslag, hvis det på nogen måde kunne medføre, at de synspunkter, Venstre og De Konservative slår om sig med til hverdag, blev tilgodeset. Nej, intet af, hvad vi kunne tilbyde, var godt nok. Man indtog simpelt hen den holdning, at uanset hvad der sker, stemmer vi imod.

Så ved vælgerne jo, hvad de har at rette sig efter: Man skal ikke tage det særlig højtideligt, når Venstre og De Konservative nu siger til regeringen, at den måde, I har behandlet boligejerne på, ændrer vi efter næste valg, for de mener ikke noget med det. For når de har en chance for at stemme for forslag, som er til gavn for boligejerne, putter de hænderne om bag ryggen og sætter sig fornærmet i stolen og siger: Det vil vi ikke have med at gøre, for det er ikke lige vores kop te. Og når man så tilbyder at indrette det sådan, at det passer med deres kop te, vil de heller ikke være med, og derfor er jeg nødt til at konstatere følgende: Artikler, taler osv. fra Venstre og De Konservative om, hvor meget vi skylder boligejerne, hvor meget godt man skal gøre for boligejerne, hvordan boligejerne er blevet mishandlet, er hyklerisk snak. Det må vi så tage til efterretning, og så må vi bare håbe, at det også går op for vælgerne, at det er hyklerisk snak.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

forkastedes, idet 7 (FP) stemte for, 113 (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

31) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 37:

Forslag til folketingsbeslutning om en kvoteordning for opnåelse af dansk statsborgerskab ved naturalisation.

Af Pia Kjærsgaard (FP) m.fl.

(Fremsat 8/12 92. Første behandling 10/2 93. Betænkning 17/6 93).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kirsten Madsen (FP):

De senere år har været kendetegnet ved en stærkt tiltagende strøm af flygtninge og familiesammenførte indvandrere og deraf større antal ansøgninger og tildelinger af statsborgerskab ved naturalisation. Der er jo mærkeligt nok en sammenhæng med, hvor mange der modtages som spontanflygtninge, FN-flygtninge, flygtninge med såkaldt midlertidigt ophold, der forlænges og forlænges i det uendelige, for så at nå frem til varigt ophold, der udløser familiesammenføringer og dermed ny indvandring.

I den forbindelse får mange mulighed for at ansøge om dansk statsborgerskab. Denne ukontrollable og uønskede udvikling har været meget markant, og den har vel at mærke fundet sted, uden at det politiske flertal på noget tidspunkt har været villigt til at forelægge udlændingepolitikken for befolkningen til afgørelse.

Der er imidlertid ingen tvivl om, at der nu er et stort og voksende befolkningskrav om, at lovgivningen om udlændinge på en række væsentlige områder underkastes ændringer. De seneste flygtningestrømme fra Jugoslavien med omkring 30.000 såkaldt midlertidige flygtninge til Danmark i det sidste og i dette år kan beregnes at ville medføre ca. 30.000 flere statsborgerskabsansøgninger om nogle få år, helt præcist år 2000, når denne gruppe opfylder betingelserne for at ansøge om dansk statsborgerskab.

På et eller andet tidspunkt er den øvre grænse for, hvor mange nye borgere Danmark kan optage, nået. Når Danmark i forvejen har utrolig mange arbejdsløse, ser det ikke ud til, at disse folkemængder, der kommer til, vil kunne forsørge sig selv i overskuelig fremtid.

Derfor var det positivt, da daværende justitsminister Engell i et interview udtalte følgende:

»Det, jeg mener man bør diskutere, er en samlet kvote for indvandrere, flygtninge og familiesammenføringer...«

Det hørte jeg ikke nævnt, da vi sidst talte om, hvordan familiesammenføringer foregik i dette land i formiddags.